Lietas Nr. A420520712
Lietas arhīva Nr. A42-00263-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 8.maijā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,

piedaloties Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pilnvarotajiem pārstāvjiem /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ pieteikumu par Lauku atbalsta 2012.gada 8.jūnija lēmuma Nr.10.6.4/369-P/640 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Lauku atbalsta dienesta (turpmāk arī – Dienests vai atbildētājs) 2012.gada 8.jūnija lēmumu Nr.10.6.4/369-P/2-15/640 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Dienvidkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes (turpmāk arī – Pārvalde) 2012.gada 9.marta lēmums Nr.02.4/2-11/590 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru /pers. A/ (turpmāk arī – pieteicējs) uzlikts par pienākumu atmaksāt atbalstu Ls 141,55 apmērā, kas saņemts pasākuma „Maksājumi lauksaimniekiem par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem teritorijās, kas nav kalnu teritorijas" (turpmāk arī – MLA) ietvaros.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] 2011.gada 15.maijā pieteicējs vērsās Pārvaldē ar iesniegumu, ar kuru pieteica atbalstu 10,75 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

[1.2] Dienests savas kompetences ietvaros veica pieteiktā atbalsta administrēšanu un kontroli, kā rezultātā tika konstatēta neatbilstība, tas ir, pieteicēja pieteiktajā lauksaimniecībai izmantojamajā zemes platībā tika deklarētas tādas kultūras, kas tur faktiski neatrodas. Tādējādi tika noteikts, ka uz MLA atbalstu tiesīgā platība ir 2,82 ha un pārdeklarācija ir 7,93 ha jeb 100%.

[1.3] Ņemot vērā, ka pārdeklarācija bija 100% apjomā, pieteicējam nebija tiesību saņemt MLA atbalstu, un bija jāatmaksā saņemtais avansa maksājums Ls 141,55 apmērā.

[1.4] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņš netika uzklausīts Lēmuma pieņemšanas gaitā, Dienests norādīja, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2011.gada 17.janvāra lietā SKA-131/2011 ir atzinis, ka uzklausīšanas pienākuma neizpildīšanas sekas ir administratīvā akta apstrīdamība. Tā ietekmē administratīvā akta atcelšanu tikai tiktāl, ciktāl uzklausīšanas pienākuma neievērošana ir ietekmējusi administratīvā akta saturu, t.i., vai uzklausīšana varēja novest pie satura ziņā citāda administratīvā akta izdošanas. Uzklausīšanas pienākuma neievērošana neietekmētu satura ziņā citāda administratīvā akta izdošanu, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām jāizdod obligātais administratīvais akts.

Dienests atzīmē, ka papildus paskaidrojumi, kāpēc pieteicējs nebija izpildījis normatīvos aktos paredzētās prasības, nevarēja ietekmēt Lēmumu pēc satura un par pamatu Lēmuma pieņemšanai tika ņemti lietā esošie materiāli. Turklāt, apstrīdot pieņemto Lēmumu LAD direktorei, pieteicējs iesniedza savus skaidrojumus attiecībā uz izveidojušos situāciju.

[2] 2012.gada 19.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Pieteikumā pieteicējs norāda, ka Lēmums ir prettiesisks, jo, pirmkārt, Dienests nepamatoti ir vērtējis kritēriju izpildi, kas attiecas nevis uz deklarēto kultūru „Pārējās kultūras aramzemē" (kultūras kods 989), bet gan citu - „Pastāvīgās pļavas un ganības" (kultūras kods 710). Otrkārt, pieņemot Lēmumu, Dienests rupji ir pārkāpis uzklausīšanas pienākumu, tas ir, nav noskaidrojis pieteicēja viedokli un argumentus, kā rezultātā ir izdarīti nepareizi secinājumi.

[3] Paskaidrojumā tiesai atbildētāja pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs nav ieradies, par neierašanās iemesliem nav paziņojis. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pieteicējam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots pienācīgā kārtā, tādēļ, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, tiesa atzina par iespējamu pieteikumu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā ietverto argumentāciju.

Motīvu daļa

[5]Tiesa, noklausoties Dienesta pārstāves paskaidrojumu, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka no Regulas (EK) Nr.1782/2003 3.panta 1.punkta, 5.panta 1.punkta, 2.panta „a" punkta un Eiropas Padomes 1999.gada 17.maijs Regulas (EK) Nr.1257/99 „Par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu" 13. – 15., 19., 22., 23.panta, 37.panta 4.punkta, 39. un 43.panta izriet vispārīgs nosacījums, ka uz atbalstu lauksaimniecībai un lauku attīstībai var pretendēt persona, kura lauksaimniecībā izmantojamo zemi apsaimnieko (atbilstoši atbalsta mērķim nodrošina labus lauksaimniecības un vides apstākļus un piemēro labu lauksaimniecības praksi). Atbalsta mērķis ir lauksaimniekam palīdzēt uzturēt lauksaimniecisko darbību un lauku vidi, kompensējot izdevumus. Konkrētas prasības un standartus, kas nav pretrunā ar minētajās tiesību normās noteiktajiem mērķiem, atbalsta saņemšanai dalībvalsts nosaka nacionālajos normatīvajos aktos *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 13.maija sprieduma lietā SKA-207/2010 8.punktu)*.

Tātad tiesības saņemt Eiropas Savienības tiešos maksājumus nav absolūtas, tā ir priekšrocība, kas izmantojama tikai tad, ja noteiktie priekšnosacījumi izpildīti pēc būtības. Turklāt, konstatējot, ka neizpildās kaut viens no obligātajiem atbalsta saņemšanas priekšnosacījumiem, ir atzīstams, ka personai nav tiesību saņemt attiecīgo atbalstu.

[7] Atbilstoši Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 5.panta ceturtajai daļai, kārtību, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai, un kārtību, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauku attīstībai, nosaka Ministru kabinets.

Laikā, kad ar platību maksājumu iesniegumu Pārvaldē vērsās pieteicējs, precizēto kārtību atbalsta saņemšanai noteica Ministru kabineta 2011.gada 1.marta noteikumi Nr.173 „Kārtība, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros" (turpmāk - Noteikumi Nr.173), savukārt kārtību, kādā piešķir, administrē un uzrauga valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku attīstībai – vides un lauku ainavas uzlabošanas pasākumiem, ko īsteno atbilstoši Padomes 2005.gada 20.septembra Regulai (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (turpmāk – Regula Nr. 1698/2005) noteica Ministru kabineta 2010.gada 23.marta noteikumi Nr.295 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai" (turpmāk – Noteikumi Nr. 295).

[7.1] 2

Noteikumi Nr.173 25.punkts cita starp noteica, ka vienotais platības maksājumus (turpmāk – VPM) var saņemt par lauksaimniecībā izmantojamo zemi, kurā tiek audzēta kāda no šo noteikumu 15.pielikumā minētajām lauksaimniecības kultūrām. Šo noteikumu 15.pielikuma 53.punktā bija noteikts, ka VPM var saņemt par „Pārējās kultūras aramzemē" (kultūras kods 989) un 23.punktā noteikts, ka VPM var saņemt par „Pastāvīgās pļavas un ganības" (kultūras kods 710). Vienlaicīgi šo noteikumu 14.4.1.punkts nosaka, ka atbilstoši regulas Nr.73/2009 6.panta prasībām lauksaimnieks ievēro šādus lauksaimniecībā izmantojamās zemes laba lauksaimniecības un vides stāvokļa nosacījumus: (..) pastāvīgās pļavas un ganības, kā arī aramzemē iesētos ilggadīgos zālājus nogana un appļauj vai vismaz vienu reizi nopļauj, zāli novāc vai sasmalcina un izkliedē līdz kārtējā gada 15.augustam, bet, ja platību izmanto biškopībā nektāra vākšanai vai tā ir iekļauta Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju sarakstā *(Natura 2000)* saskaņā ar likumu „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām", – līdz kārtējā gada 15.septembrim.

Atbilstoši Noteikumu Nr.173 102.punktam, ja, lauksaimniekam pretendējot uz šajos noteikumos minētajiem maksājumiem, mainījušies iesniegumā norādītie dati, lauksaimnieks rakstiski informē Lauku atbalsta dienesta reģionālo lauksaimniecības pārvaldi par izmaiņām iesniegumā, nepaplašinot iesnieguma datus, bet saskaņā ar 103.punktu, ja lauksaimnieks šo noteikumu 102.punktā minēto informāciju iesniedz, pirms Lauku atbalsta dienesta reģionālā lauksaimniecības pārvalde rakstiski informējusi lauksaimnieku par neprecizitātēm iesniegumā vai paziņojusi atbalsta pretendentam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, tad regulas Nr.1122/2009 I un II nodaļā paredzēto samazinājumu nepiemēro tām iesnieguma daļām, par kurām lauksaimnieks rakstiski informējis Lauku atbalsta dienesta reģionālo lauksaimniecības pārvaldi, ka iesniegums ir nepareizs vai kļuvis nepareizs pēc tā iesniegšanas.

Savukārt Noteikumu Nr.173 104.punkts paredz, ka, ja lauksaimnieks, pretendējot uz šo noteikumu 2.punktā minētajiem atbalsta veidiem, sniedzis nepatiesu informāciju vai pārkāpis atbalsta maksājumu piešķiršanas nosacījumus, tas nesaņem konkrēto maksājumu par konkrēto vienību attiecīgajā gadā, kā arī atmaksā piešķirto atbalstu Lauku atbalsta dienestam, ja tāds ir izmaksāts pirms pārkāpuma konstatēšanas.

[7.2] Atbilstoši Noteikumiem Nr. 295, lai pieprasītu atbalstu, atbalsta pretendents attiecīgajā Pārvaldē iesniedz aizpildītu iesniegumu

(platību maksājumu iesnieguma veidlapu saskaņā ar normatīvajiem aktiem par valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanu lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros) kopā ar Lauku atbalsta dienesta izsniegto lauksaimniecībā izmantojamās zemes karti, kurā atzīmētas apsaimniekotās lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības, ja viņš vēlas saņemt MLA atbalstu līdz kārtējā gada 15.maijam (60.1.punkts). Ja iesniegumā atbalsta saņemšanai nepieciešami labojumi vai papildinājumi, atbalsta pretendents tos iesniedz Lauku atbalsta dienesta reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē līdz kārtējā gada 15.jūnijam (64.1.punkts). Ja Lauku atbalsta dienests vēl nav rakstiski informējis atbalsta pretendentu par konstatētajām neatbilstībām iesniegumā, kā arī nav paziņojis atbalsta pretendentam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas saimniecībā, kuras laikā tiek atklātas neatbilstības, un ja atbalsta pretendents pēc atbalsta iesnieguma iesniegšanas termiņa ir konstatējis, ka iesnieguma dati ir mainījušies, atbalsta pretendentam ir tiesības rakstiski informēt par to Lauku atbalsta dienestu, nepaplašinot iesnieguma datus (66.punkts). Ja atbalsta pretendents ievēro visus šajos noteikumos minētos atbalsta saņemšanas nosacījumus, Lauku atbalsta dienests pilnā apmērā piešķir atbalsta pretendentam konkrētu maksājumu par konkrētu vienību. Ja tiek konstatētas neatbilstības, kas minētas šo noteikumu 9.pielikumā vai Regulā Nr. 1975/2006, maksājumu samazina vai nepiešķir (69.punkts).

[7.3] Tātad no minētām tiesību normām izriet, ka pieprasot atbalstu, iesniegumā jānorāda kādu no Noteikumu Nr.173 15.pielikumā minētajām lauksaimniecības kultūrām, kas tiek audzēta konkrētā zemes apgabalā. Savukārt, ja atbalsta pretendents pēc atbalsta iesnieguma iesniegšanas konstatējis, ka iesnieguma dati ir mainījušies, viņam ir tiesības rakstiski informēt par to Dienestu, nepaplašinot iesnieguma datus, pie noteikuma, ka Dienests vēl nav rakstiski informējis atbalsta pretendentu par konstatētajām neatbilstībām iesniegumā. Vienlaicīgi, ja lauksaimnieks, pretendējot uz atbalsta veidiem, sniedzis nepatiesu informāciju vai ir pārkāpis atbalsta maksājumu piešķiršanas nosacījumus, tas nesaņem maksājumu, kā arī atmaksā piešķirto atbalstu Lauku atbalsta dienestam.

[8] 71

No lietas materiāliem ir konstatējams, ka 2011.gada 15.maijā Pārvaldē saņemts iesniegums „Platību maksājumu iesniegums 2011.gadā", kurā uz VPM un MLA atbalstu pieteicējs pieteica 10,75 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, tai skaitā norādot lauku Nr.6 7,93 ha platībā ar kultūras kodu 989 „Pārējās kultūras aramzemē" *(lietas 21.lapa)*. Dienests, 2011.gada 21.oktobrī veicot zemes apsekošanu, konstatēja pieteicēja iesniegumā atbalsta saņemšanai neatbilstības, proti, kadastra platība, kurā deklarēts lauks Nr.6, nav kopta un atbilst kultūrai „Lauksaimniecībā izmantojamā zeme, kas nav atbalsttiesīga" *(lietas 23.lapa).* Pieteicēja pilnvarotais pārstāvis, atbildot uz Pārvaldes paziņojumu par pārbaudes rezultātiem *(lietas 22.lapa),* norādījis, ka faktiskā situācija dabā laukā Nr.6 ir nenopļauts zālājs *(lietas 24.lapa)*. 2012.gada 6.janvārī Pārvalde, pamatojoties uz pieteicēja pilnvarotā pārstāvja iesniegumu, veikusi atkārtotu vizuālo apsekošanu un fotografēšanu laukam Nr.6, un konstatējusi, ka lauka platība atbilst kultūrai „Pastāvīgās pļavas un ganības" (kultūras kods 710), taču 2011.gadā nav pļauta *(lietas 29.lapa)*.

Tiesa izvērtējot lietas faktiskos apstākļus, secina, ka, pieprasot atbalstu, pieteicējs iesniegumā „Platību maksājumu iesniegums 2011.gadā" ir sniedzis nepatiesu informāciju par deklarēto lauku Nr.6, jo sākotnēji deklarētā kultūra ar kodu 989 „Pārējās kultūras aramzemē" neatbilst faktiski dabā esošajai, ko apstiprina arī pats pieteicējs norādot, ka platībā ir zālājs.

Līdz ar to Dienests pamatoti ir konstatējis, ka deklarētā lauka Nr.6 platība, kurā faktiski ir zālājs, atbilst kultūrai „Pastāvīgās pļavas un ganības" (kultūras kods 710), taču 2011.gadā nav pļauta, ko apstiprina 2012.gada 6.janvāra Platību apsekošanas akts un tam pievienotie fotouzņēmumi *(lietas 26.-29.lapa)*, kā arī paša pieteicēja iesniegums, atbildot uz Pārvaldes vēstuli Nr.4/2.2-4/4438 „Par platību maksājumu pārbaudes uz vietas ziņojuma kopijas nosūtīšanu" *(lietas 22.lapa).*

[9] Tiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka Dienests ir nepamatoti vērtējis kritēriju izpildi uz pārbaudē konstatēto kultūru „Pastāvīgās pļavas un ganības", taču ne uz deklarēto kultūru „Pārējās kultūras aramzemē".

Kā jau secināts iepriekš, pieprasot atbalstu, pieteicējs ir sniedzis nepatiesu informāciju par deklarēto lauku Nr.6, jo deklarētā kultūra „Pārējās kultūras aramzemē" neatbilst faktiski dabā esošajai. Tātad Dienestam pēc pārbaudē konstatētā nebija nekāda pamata vērtēt kritēriju izpildi kultūrai „Pārējās kultūras aramzemē", jo tādas kultūras laukā Nr.6 nemaz nebija. Savukārt tā kā lauks Nr.6 faktiski atbilst kultūrai „Pastāvīgās pļavas un ganības", par kuru ir tiesības saņemt MLA atbalstu, ja piepildās normatīvajos aktos noteiktie kritēriji, Dienests ir pamatoti vērtējis kritēriju izpildi uz pārbaudē konstatēto kultūru „Pastāvīgās pļavas un ganības".

[10] Atbilstoši Noteikumu Nr.295 11.3.1.punktam MLA atbalstu par pastāvīgajām pļavām un ganībām var saņemt atbalsta pretendents - ganāmpulka īpašnieks, kura īpašumā atbilstoši valsts aģentūras „Lauksaimniecības datu centrs" (turpmāk - LDC) datiem pēc stāvokļa saimniecībā kārtējā gada 1.jūlijā ir tāds lauksaimniecības dzīvnieku skaits, kas nodrošina minimālo lauksaimniecības dzīvnieku blīvumu - vismaz 0,2 nosacītās liellopu vienības uz vienu atbalsttiesīgo pastāvīgo pļavu un ganību hektāra.

Tā kā pieteicēja īpašumā nebija reģistrētu lauksaimniecības dzīvnieku, tad Dienests pamatoti ir secinājis, ka attiecībā uz lauku Nr.6 pieteicējs nav ievērojis normatīvajos aktos ietverto prasību, kā rezultātā šī lauka uz MLA atbalstu tiesīgā platība tika noteikta 0,00 ha apmērā un pieteicējs nav tiesīgs saņemt MLA atbalstu par šo platību.

[11] Atbilstoši Regulas Nr.65/2011 ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr.1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem 16.panta 5.punkta trešajai daļai, ja pārdeklarācija ir vairāk kā 50%, tad pretendents attiecīgo atbalstu nav tiesīgs saņemt un papildus saņēmējs atkārtoti tiek izslēgts no atbalsta saņemšanas apjoma, kas atbilst starpībai starp maksājuma pieprasījumā deklarēto un noteikto platību.

Tā kā pieteicēja atbalsta iesniegumā tika deklarēti 10,75 ha, bet faktiski uz atbalstu tiesīgi ir tikai 2,82 ha, tiesa atzīst par pamatotu Dienesta secināto, ka ir izveidojusies pārdeklarācija 7,93 ha apmērā, t.i., 100% apmērā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējam nav tiesību saņemt MLA atbalstu par 2011.gadu. Savukārt, ņemot vērā, ka pieteicējam tika veikts MLA atbalsta avansa maksājums Ls 141,55 apmērā, Dienests pamatoti uzlicies pieteicējam par pienākumu atmaksāt atbalstu Ls 141,55 apmērā, kas saņemts MLA ietvaros.

[12] Pieteicējs uzskata, ka, pieņemot Lēmumu, Dienests ir pārkāpis uzklausīšanas pienākumu, t.i., nav noskaidrojis pieteicēja viedokli un argumentus, kā rezultātā ir izdarīti nepareizi secinājumi, līdz ar to ir pieļauts būtisks procesuālais pārkāpums, kas ir pamats Lēmuma atcelšanai.

Tiesa minēto pieteicēja apgalvojums uzskata par nepamatotu sekojošu apsvērumu dēļ.

[12.1] Kā jau minēts iepriekš un atbilstoši Regulas Nr.1122/2009 ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr.73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr.1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (turpmāk – Regula Nr.1122/2009) 12.panta 1.punkta d) apakšpunktam atbalsta pretendentam, lai pieteiktos platību maksājumu saņemšanai, jānorāda sīka informācija, kas sniedz iespēju identificēt visu saimniecības lauksaimniecība izmantojamās zemes, to platību, kas izteikta hektāros līdz divām decimāldaļām, atrašanās vietu un izmantošanas veidu. Pieteicējs šādu informāciju ir sniedzis iesniegumā „Platību maksājumu iesniegums 2011.gadā". Pārvalde, veicot pārbaudi uz vietas pieteicēja iesniegumā deklarētajām platībām, ir konstatējusi neatbilstības, par ko tika paziņots pieteicējam, ietverot norādi par rīcību gadījumā, ja faktiskā situācija laukos nesakrīt ar kontroles ziņojumā norādīto. Pieteicējs, atbildot Pārvaldei, pats ir norādījis, ka faktiskā situācija dabā laukā Nr.6 ir nenopļauts zālājs. Pārvalde, veicot atkārtotu pārbaudi uz vietas, ir ņēmusi vērā pieteicēja pausto viedokli par faktisko situāciju laukā un atzinusi, ka lauka platība atbilst kultūrai „Pastāvīgās pļavas un ganības", taču nav pļauta.

Līdz ar to tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka Dienests, veicot pārbaudi uz vietas, būtu fiksējis apstākļus, kas neatbilst faktiskajai situācijai dabā, kā rezultātā būtu izdarīti nepareizi secinājumi.

[12.2] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējam vairākas reizes tika dota iespēja paust savu viedokli par lietu, gan atbildot uz pārbaudes rezultātiem, gan pašam piedaloties atkārtotā platības apsekošanā, no kā pieteicēja pārstāvis atteicās. Līdz ar to pieteicējs neizmantoja savas tiesības piedaloties platības apsekošanā un izteikt savu viedokli par kontroles rezultātiem.

Turklāt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 61.pantu administratīvā procesa dalībniekam ir tiesības izteikt savu viedokli jebkurā procesa stadijā. Tā kā sākotnējo lēmumu var apstrīdēt augstākai iestādei. t.i., Dienesta direktoram, pieteicējam tika dota arī iespēja izteikt savu viedokli, apstrīdot sākotnējo lēmumu. Pieteicējs sākotnējo lēmumu apstrīdēja Dienesta direktoram un izteica savu viedokli un argumentus. Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā izteiktais viedoklis un argumenti tika izvērtēti.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja tiesības uz viedokļa uzklausīšanu ir pilnībā ievērotas, bet apgalvojums, ka viņa viedoklis netika uzklausīts, ir nepamatots.

[13] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Dienesta Lēmums ir pamatots un tiesību normām atbilstošs, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Lauku atbalsta 2012.gada 8.jūnija lēmuma Nr.10.6.4/369-P/640 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Andersone